

## เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

### ขอให้ศีธรรมเป็นเครื่องสอดส่อง

....ขวางด้วยความสกปรก ด้วยความเห็นแก่ตัว ไปที่ไหนขวางตลอด ไปแจกอาหารสัตว์ตามวัดตามวาทีขวางตลอด เพราะผลร้ายได้ขาดจากวัด ก็เราไปทุ่มลงให้สัตว์ต่างหาก เราไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับใคร แล้วมาก็ดมาขวาง แหม สกปรกมากจริงๆ เราจงดุไม่ได้ จะเอื้อมือไปไหนไม่ได้แล้วเวลานี้ ดุไม่ได้จริงๆ ความสกปรกของมนุษย์หัวโล้นๆ นี่สำคัญมาก แหม สลดสังเวชนะเรา หัวโล้นด้วยกัน แต่หัวโล้นนี้มันสะอาดสุดยอด พุดง่าย ๆ แล้วไปดูหัวโล้นที่เต็มไปด้วยส้วมด้วยถ่านมันดูกันไม่ได้ สลดสังเวชนะไปที่ไหน กัดกันเอาไว้เพื่อผลประโยชน์แก่วัดแก่วาแก่อะไร เอ้อ นำทุเรศ

เราชนของไปนี้จะทุ่มไปให้สัตว์ๆ เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับใคร แล้วเขาขาดผลประโยชน์ของเขา กัดกันเอาไว้ ให้ปลาแล้วปลาจะเป็นอย่างนั้น ปลาจะเป็นอย่างนี้ว่าอย่างนั้น เราอยากจะทำบชดๆ เลย โคตรพอมึงเป็นอย่างไร อยากว่าอย่างนั้นนะ เอ้อ ทุเรศจริงๆ ความสกปรกของกิเลส มันไม่มียางอายนะ ก็เราทำด้วยความสะอาดทุกอย่าง เมตตารธรรมไป มีแต่เรื่องกิดเรื่องขวางเพื่อผลประโยชน์แก่ตัวเองๆ ไปที่ไหนเลยมันจะเอื้อมือออกไปไม่ได้แล้วเวลานี้ ไปทำบุญให้ทานที่ไหนถูกกิดถูกขวางเพราะขาดผลประโยชน์ของตัวเองๆ เป็นอย่างนั้นนะ สลดสังเวชนะเรา

คือมันปิดมันตัน ปิดตันๆ ตลอดเรื่องกิเลส ธรรมเบิกออกๆ เช่นเราไปมีเท่าไร ทุ่มเลยๆ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับใครว่าจะมาช่วยอะไรต่ออะไร แล้วมากัดกันๆ ขาดผลประโยชน์ของตัวเอง มันสลดสังเวชนะมากนะเรา ดุไม่ได้นะ พระหัวโล้นๆ ตัวสำคัญมากนะ นี่ก็หัวโล้น ฟาดกันเลยหัวโล้นต่อหัวโล้น มันผิดไหมว่าอย่างนั้น ธรรมพระพุทเจ้าเหนือหัวโล้นไปนี้ โห ดุไม่ได้นะ

เราไปที่ไหนที่ว่างเปล่าธรรมตาไปก็ทะเลๆ ถ้าไปเกี่ยวข้องกับสถานที่ใดที่นั่นจะเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงหาผลประโยชน์ในสิ่งเหล่านี้ ทุเรศจริงๆ ก็หลักธรรมหลักวินัยเรียนมาด้วยกันมันรู้ด้วยกันจะว่าไง ผิดถูกนิตหนึ่งมันรู้ทันทีๆ เลยสลดสังเวชนะเรา นี่พูดไปตามหลักธรรม ไม่เคยสะทกสะท้านกับใคร กล้าไม่มี กลัวไม่มี ธรรมครอบไปหมดเลย พุดตามหลักความจริงในสายธรรมๆ ไปตลอดเลย อะไรมาขวางตัดขาดสะบั้นไปเลยเรา ไปเกรงอะไรประสาภิเลส ฟาดหัวมันขาดสะบั้นลงไปไม่มีอะไรกวนใจ กิเลสละกวนใจทุกวันนี้ กวนเขากวนเรา กวนเต็มบ้านเต็มเมือง ฟาดนี้ลงแล้วไม่มีอะไรกวน สบาย โลงหมดเลย

ไปทำผลประโยชน์ที่ไหน จะไปทำบุญให้ทาน แจกอาหารการกินให้สัตว์ ถ้าสถานที่ใดมีเจ้าของอยู่นั้นเข้าไปไม่ได้นะ ขาดผลประโยชน์ เอ้อ ชอบกล ก็น่าจะเปิดทางกัน เอา ๆ เข้ามาช่วยหน่อย นี่กำลังจะตายเวลานี้ แลกหาภาระด้วยการสงเคราะห์สัตว์ทั้งหลาย เอา ช่วย ว่าอย่างนั้น เราจะฟังนะ ไอนี้กิดนั้นกันนี้ อู๊ย ฟังไม่ได้ มันอะไรก็ไม่รู้ มันหยาบขนาดนั้นเลยนะ ดูเวลานี้ศาสนาจนจะหาทางออกไม่ได้แล้ว ตีบตันไปหมดด้วยความเห็นแก่ตัวของกิเลส มันเห็นแก่ตัวจริงๆ หน้าด้าน แม่หัวโล้นก็หน้าด้าน ไม่ใช่เล่นนะหัวโล้น ๆ นี้นะ

จะไปที่ไหนต้องไปไม่มีใครก็เทศม ๆ เลย ถ้ามีสถานที่นั้นไม่ได้จะถูกกีดถูกขวาง ขาดผลประโยชน์ของที่นั่นไป อย่างนั้นแหละ เราฟังแล้วมันฟังไม่ได้ สดสังเวชนะเรา เราไปที่ไหนเราแจกทาน เราไม่มีอะไรมากิดมาขวางในการทำบุญให้ทานด้วยความเมตตาสัตว์โลก ที่นี้เมื่อเวลาเห็นอะไรมากิดมาขวางนี้มันดูไม่ได้นะ มันสะเทือนใจมากทีเดียว อย่างวัดป่าบ้านตาดคนของมาเต็มโกดัง ๆ ไม่ใช่บ่อย ๆ โกดังเต็มเอี้ยด ๆ อันดับหนึ่งเพื่อโรงพยาบาล โรงไหนมาให้ได้ด้วยกันทั้งนั้นเลย เสมอ มีอยู่สองภาค

ภาคหนึ่งถ้าไกล เช่นอย่างอุบล โคราช อุดรติดถ์ ไปทางนั้นออกทางนั้นให้พิเศษ พิเศษก็ให้เสมอกันหมด ถ้าย่นเข้ามานี้ก็ให้ธรรมดา ธรรมดาก็ให้เสมอกันหมดเลย สั่งไว้เรียบบร้อยพระเคลื่อนคลาดไม่ได้ เราได้สั่งคำไหนแล้วตีตราพร้อมเลย พระที่รักษาเวร เวรในครว้นั้นเวรละ ๗ วัน พระอย่างน้อยมี ๒ องค์คอยดูแลรับผิดชอบในบริเวณศาลา ในครว้ ใครเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระที่รับภาระในบริเวณศาลาต้องเป็นผู้รับผิดชอบดูแลทุกสิ่งทุกอย่าง

ของเอามาในโกดังเต็มเอี้ยดนะ เราเอาของมาไว้เต็มเอี้ยดไม่ให้บกบาง อันดับแรกคือเพื่อโรงพยาบาลไม่ว่าภาคไหนทั่วประเทศไทย เอา มาเถอะ ว่าอย่างนั้นเลย ขนให้เสมอกันหมด ถ้าไกลก็ให้พิเศษ พิเศษก็ให้เสมอกันหมด ถ้าธรรมดาก็เสมอกันหมดอย่างนี้ทั่วไป ที่นี้ปลีกย่อยอะไรที่เข้ามาขออีกเอาอีกนะ อันนั้นเรียกว่าธรรมดา ที่นี้ปลีกย่อยเข้ามาขอเป็นพิเศษยกทัพใส่เลย ฟาดชนใส่รถเต็มเอี้ยดไปเลย แล้วหาใหม่

ไม่ใช่ธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มีอะไรดับลง เรื่องดับกิเลสอย่าเอาอะไรมาดับ มีธรรมเท่านั้นดับ กิเลสกลัวธรรม ไม่กลัวอย่างอื่นอย่างใด กลัวแต่ธรรม ถ้าธรรมมีมากน้อยจะดับลงไปได้ สงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี้ได้พิจารณาแล้วดังที่กล่าวนี้เป็นเวลาร่วม ๖๐ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่ม นั้นละเวลามันเปิดโลกให้เห็นตามหลักความเป็นจริง คือโลกความเป็นจริงมันมีอยู่แล้ว แต่ตามันบอดมันไม่เห็น พอเปิดสิ่งที่ปิดบังได้แก่กิเลสทั้งหลายออกแล้วเลยจำมันเห็นหมด

นั่นละพระพุทธเจ้าโลกวิทู รู้แจ้งโลกในวิสัยของพระพุทธเจ้า รู้แจ้งโลกในวิสัยของสาวกต่างกัน แต่แจ้งเต็มภูมิของสาวกและพระพุทธเจ้า แล้วจะสงสัยอะไรโลกอันนี้ ไม่มีอะไรปิดบังญาณความหยั่งทราบของจิตใจได้เลย พอเปิดออกแล้วมันก็รู้จักที่หลบ หลีกปลีกตัว ถ้ามันไม่รู้เลยเอาหัวชนเลยๆ หัวแตกก็แตกตายเปล่าๆ ถ้ามีสิ่งสอดส่อง ดูแลรู้ผิดถูกชั่วดีมันหลบได้หลีกได้คนเรา

ให้พากันสนใจในธรรม อย่าเอาหัวชนเลยไม่ได้นะ พวกเรานี้พวกเกิดมาเอาหัวชนนะ อยู่ก็หัวชนกันอยู่ เวลาตายไปก็จะเอาหัวชนกันไปอย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ ไม่มี ความหมายในมนุษย์ทั้งคน ขอให้มึธรรมเป็นเครื่องสอดส่องดูทางคดทางโค้ง ทางหลบ ทางเลี้ยว ทางเป็นอันตราย ให้ดูตามสายทางที่ไป การประพฤติตัวอะไรจะเป็นภัยแก่ ตัวเองและสังคมให้ระงับ นี่เรียกว่าสอดส่องดู อะไรที่จะเป็นคุณประโยชน์แก่ตนและ สังคม เอา พากันเร่งชวนช่วยช่วยกัน อย่างนั้นถูกต้อง นั่นละธรรมท่านส่องทางอย่าง นั้น

วันนี้ไม่พูดอะไรมากนักละ เพราะเหนื่อยทุกวันๆ พูดทุกวัน เมื่อคืนนี้อยู่ที่นี้ก็ เทศน์ เมื่อเช้านี้ว่าจะไม่เทศน์อะไรก็ได้เทศน์อย่างนี้ ความจำเป็นที่จะให้เทศน์มันเห็น อยู่ที่นี่ จำอยู่ที่นี่ จะว่าอย่างไร นอกจากไม่พูดเฉยๆ แบบหุหนวกตาบอดไป ถ้าจะพูดตาม ความรู้ความเห็นมันขาดสะบั้นไปหมดเลยจะว่าไง

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.luangta.or.th](http://www.luangta.or.th)

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ